

3221 2den Beh. af Finansloov. f. Finansaaet fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 3222

have staaet i Linten og Reserven, men det er længe siden, og den ringe Dvælse, som de kunne faa ved at indkaldes, vil kunne være dem og deres Føre af overordenlig stor Betydning i givet Tilfælde. Flertallet maa derfor tilraade det høie Thing at følge Ministriets Forslag om at indkalde Forstærkningen i det paafølgende Finansaar. — Under Nr. 4 har den høitærede Minister stillet et Forslag om at give en Probermester Herfurth, der har været Kontrolør ved Kronborg Geværfabrik, Erstatning for en Friholig, der nu er falden bort, da Staten ikke længer staar i Forhold til denne Geværfabrik. Udvalget har ikke haft noget at erindre imod dette Forslag. — Forslagene under Nr. 5 og 6 angaa Munderingsvæsenet; et Mindretal har under Nr. 5 stillet et Forslag, som gaar ud paa saagodt som at stryge hele Bevillingen til Munderings-sager for det følgende Aar. Jeg maa overlade til det ærede Mindretal selv nærmere at begrunde dette sit Forslag og forbeholder mig at gjøre mine Bemærkninger dertil senere. Det andet Forslag under Nr. 6 er derimod stillet af Udvalgets Flertal. Som de Herre ville se saavel af Anmærkningerne til Finansloven som af Betænkningen, har den høitærede Minister stillet et Forslag om, at den ordinære Bevilling til Munderings-sager forhøies med c. 40,000 Rd. Ministeriet har udtalt, at Erfaringen har vist, at de Slidsatser, som ere brugte siden 1866, ikke kunne holde Stik. Terminerne for Munderings-sagers Varighed have været kortere end beregnet, og man har derfor foreslaaet en Forlængelse af disse Terminer og en Forhøielse i Slidsatserne, hvilket fremtræder her paa Budgettet ved denne Forhøielse af 40,000 Rd. Udvalgets Flertal har ikke — i al Fald ikke for det følgende Aar — kunnet gaa ind herpaa, da det ikke mener og ikke kan se, at der er gjort en tilstrækkelig Erfaring om, at virkelig de i 1866 satte Slidsatser ere for lave. Flertallet har gjort opmærksom paa, at der i disse Aar har været anvendt en Del daarligt og mindre godt Klæde, hvilket for Fremtiden

ikke vil være Tilfældet, og dette kan naturligvis have bevirket, at Tøiet ikke har været saa længe, som naar det havde været fabrikeret af godt Klæde. Et Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hører, har imidlertid ikke kunnet følge Flertallet deri. Det forekommer dette Mindretal, at den Erfaring, der er gjort, er tilstrækkelig, ja, at det næsten ikke kunde være Andet end, at de Slidsatser, som bleve fastsatte i 1866, maatte vise sig at være for lave. Man maa nemlig lægge Mærke til, at i Aaret 1866 blev Slidsatserne nedsatte, fordi man dengang i det Hele taget vilde indskrænke Udgifterne til Hærvæsenet, og fordi man i det paagjældende Finansaar kun vilde indkalde Mandstabet til en betydelig kortere Dvælse, end der for den Tid havde været det Sædvanlige, men man tænkte dengang aldeles ikke paa den særegne Art af Dvælse, som senere er kommen til, nemlig Leirovælsen. Udbannelses-tiden er ikke siden den Tid bleven forlænget. i alt Fald ikke væsentlig, men den Art af Dvælse, som slider mest paa Tøiet, Leirovælsen, er siden da blevet indført. Derfor forekommer det Mindretallet naturligt, at det har været umuligt at overholde de Slidsatser, som bestemtes i 1866. Mindretallet ser derfor ikke rettere, end at Følgen af at negte de her forlangte 40,000 Rd. kun vil være den, at Beholdningerne ville gaa ned. Dette synes os imidlertid dels at være uøkonomisk og dels at være betænkeligt. Naar vi i Løbet af nogle Aar bestandig opbruge af Beholdningerne, saa vil den Tid snart indtræffe, hvor man vil blive nødsaget til ved extraordinær Bevilling at bringe dem op til deres normale Størrelse, og det turde da nok vise sig, at den Økonomisering, man nu har villet anstille ved ikke at gaa ind paa Ministeriets Forlangende, istedetfor at være hensigtsmæssig og føre til Besparelse i Virkeligheden vil føre til større Udgifter; men dernæst forekommer det os, naar vi se hen paa Beholdningernes Størrelse, at være meget betænkeligt at flaa ind paa den Vej, Flertallet her har foreslaaet.